發一和善 聖宗單位

ฟาอีเหอซั่น หน่วยงานเซิ่งจง

三寶

ไตรรัตน์

น้อมกราบในพระมหากรุณาธิคุณพระอนุตตรธรรมมารดาผู้ทรงเมตตา

ประทานอนุตตรธรรมแด่ชนใต้หล้า

ขอกราบแผ่นฟ้าผู้ทรงให้มีฤดูกาล เพื่อเกิดภาวะการดำรงชีพแก่มนุษย์

ขอกราบแผ่นดินผู้ทรงก่อเกิดธัญญาหารหล่อเลี้ยงสรรพสิ่งในใต้หล้า

ขอกราบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง ปัดเป่าเภทภัย

ขอกราบพระวิสุทธิอาจารย์ผู้ทรงเสียสละความสุขทั้งหลาย

ลงโปรดชี้ความสว่างแก่มวลมนุษย์

ขอกราบพระศาสดาทุกพระองค์ที่สอนสั่งเวไนยได้รู้ตื่น

ขอกราบพระมหากษัตริย์ผู้ทรงปกครองชาวไทยด้วยความมีเมตตาธรรม

ขอกราบบรรพชนที่สั่งสมคุณธรรมบารมีปกแผ่ความร่มเย็นถึงลูกหลาน

ขอกราบคุณพ่อคุณแม่ที่ได้ให้กำเนิดเลี้ยงดูพวกเราจนเติบใหญ่

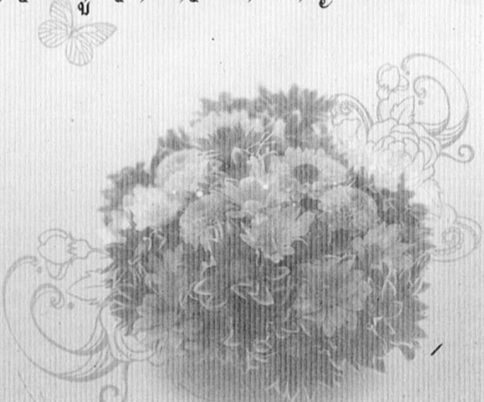

คำนำ

เนื่องจากสังคมในยุคปัจจุบัน เป็นยุคของความเจริญด้านวัตถุ คนส่วนใหญ่มุ่งแสวงหาแต่ความสุขภายนอก ศีลธรรมจรรยาเสื่อมถอย จิตใจคนตกต่ำมืดมน ดังนั้นฟ้าเบื้องบน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจึงมิอาจทนเห็นเวไนยทนทุกข์ทรมาน จึงโปรดให้วิถีธรรมปกแผ่ลง เพื่อฉุดช่วยผู้มีรากบุญให้ได้รับธรรมะ นับเป็นศุภวาระอันดียิ่ง วิถีอนุตตรธรรมเป็นหนทางคืนสู่ฟ้าเบื้องบน ไม่ว่าชนชาติใดภาษาใด ศาสนาไหน เด็กหรือผู้ใหญ่ล้วนสามารถน้อมรับไปบำเพ็ญได้

วิถีอนุตตรธรรมเป็นสัจธรรมของฟ้าดิน เป็นรากฐานของทุกชีวิต เป็นแนวทางที่พุทธจิตอันวิสุทธิ์จะอาศัยกลับคืนแดนอนุตตรภูมิ ดังนั้นผู้ที่ได้มีโอกาสรับวิถีอนุตตรธรรมจึงเป็นผู้ที่โชคดียิ่ง

หวังว่าหนังสือเล่มนี้ จะมีส่วนช่วยให้เข้าใจถึงความล้ำค่าของไตรรัตน์และอนุตตรธรรมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งมีส่วนร่วมบุญในการเจริญปฏิบัติธรรมกิจ หากไม่สมบูรณ์ประการใด กราบขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์โปรดเมตตาประทานอภัย

สายธรรมฟาอีเหอซั่น หน่วยงานเซิ่งจง

จุดประสงค์แห่งอนุตตรธรรม

道之宗旨 เต้าจือจงจื่อ

1.	敬天地	(จิ้งเทียนตี้)	เคารพฟ้าดิน
2.	禮神明	(หลี่เสินหมิง)	บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
3.	愛國忠事	(อ้ายกว๋อจงซื่อ)	รักชาติซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
4.	敦品崇禮	(ตุนผิ่นฉงหลี่)	เชิดชูวัฒนธรรม
5.	孝父母	(เซี่ยวฟู่หมู่)	กตัญญูรู้คุณบิดามารดา
6.	重師尊	(จ้งซือจุน)	เคารพเทิดทูนอาจารย์
7.	信朋友	(ซิ่นเผิงโหย่ว)	ถือความสัตย์ต่อเพื่อน
8.	和鄉鄰	(เหอเซียงหลิน)	มีอัธยาศัยไมตรีต่อเพื่อนบ้าน
9.	改惡向善	(ก่ายเอ้อเซี่ยงซั่น)	ละบาปบำเพ็ญบุญ
10.	講明五倫八德	(เจี่ยงหมิงอู่หลุนปาเต๋อ)	รู้ปฏิบัติในคุณสัมพันธ์ห้า และคุณธรรมแปด
11.	闡發五教 聖人之奧旨	(ฉั่นฟาอู่เจี้ยว เซิ่งเหยินจืออ้าวจื่อ)	จรรโลงคุณวิเศษของพระธรรม คำสอนแห่งพระศาสดาทั้งห้า
12.	恪遵四維 綱常之古禮	(เค่อจุนซื่อเหวย กังฉังจือกู๋หลี่)	ยึดถือการปกครอง และประเพณีอันดีงาม
13.	洗心滌慮	(สี่ซินตี๋ลวี่)	ชำระจิตให้ผ่องแผ้ว
14.	借假修真	(เจี้ยเจี่ยซิวเจิน)	อาศัยกายเนื้อบำเพ็ญธรรมจริง
15.	恢復本性 之自然	(ฮุยฟู่เปิ่นซิ่ง จือจื้อหยาน)	ฟื้นฟูความเป็นธรรมชาติ แห่งจิตเดิมแท้
16.	啟發良知 良能之至善	(ฉี่ฟาเหลียงจือ เหลียงเหนิงจือจื้อซั่น)	ส่งเสริมชี้ชัดถึงมโนธรรม พลังธรรมอันสูงส่งในกายตน
17.	己立立人 己達達人	(จี่ลี่ลี่เหยิน จี่ต๋าต๋าเหยิน)	ช่วยตนช่วยผู้อื่น บรรลุตนบรรลุผู้อื่น
18.	挽世界為清平	(หวั่นซื่อเจี้ยเว่ยชิงผิง)	ช่วยโลกให้เกิดสันติสุข
19.	化良心為良善	(ฮว่าเหลียงซินเว่ยเหลียงซั่น)	ช่วยแปรเปลี่ยนจิตใจคนให้งดงาม
20.	冀世界為大同	(จี้ซื่อเจี้ยเว่ยต้าถง)	เพื่อเอกภาพแห่งโลกสันติในภายหน้า

อนุตตรธรรมคืออะไร

天道是什麼

อนุตตรธรรม คือวิถีธรรมที่พุทธจิตจะอาศัยเป็นแนวทางคืนสู่เบื้องบน ก่อนที่เราจะเกิดกายมาเป็นคน เราล้วนแต่มีสภาวะเป็นธรรมญาณที่สถิตอยู่ ณ เบื้องบน ในแดนแห่งอนุตตรภูมิ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า อนุตตรภูมิก็คือบ้านเดิมแห่งพุทธจิตธรรมญาณของเรา

ครั้งแรกเริ่ม ธรรมญาณของเราจุติลงมาเกิดกายเป็นมนุษย์บนพื้นโลกนี้ วิถีทางที่เราจุติลงมานั้นเป็นวิถีทางตรง จนกระทั่งถึงวัยชราสิ้นอายุขัย จะต้องออกจากร่างเดินทางจากโลกนี้ไป เมื่อนั้น เราได้ลืมหนทางที่จะกลับสู่บ้านเดิมเสียแล้ว ซึ่งเปรียบได้ดังคนหลงทางนั้นเอง

จากนั้น เราจึงเที่ยววนเวียนเข้าออกไปตามช่องทางต่างๆ เวียนว่ายไปมาระหว่างโลกนี้กับนรกภูมิ เกิดแล้วตาย เวียนว่ายอยู่เช่นนี้ไม่รู้ที่สิ้นสุด เว้นเสียจากผู้สูงด้วยปัญญา ที่สามารถรู้แจ้งในความเป็นมาของชีวิต ได้รับทุกข์เวทนาจากวัฏฏสงสารแห่งการเวียนว่ายตายเกิด จึงยินดีที่จะเสียสละซึ่งเรื่องทางโลกีย์วิสัย เพื่อค้นหาสัจธรรมความเป็นมาแห่งชีวิตกลับคืนสู่ต้นกำเนิดเดิม

ท่านเหล่านั้นยอมสละบัลลังก์ ลาออกจากตำแหน่งขุนนาง จาริกสู่ป่าเขา เพื่อค้นหาพระวิสุทธิอาจารย์ผู้รู้แจ้งธรรม ซึ่งหมายถึงการค้นหาวิถีธรรมเพื่อคืนสู่อนุตตรภูมินั่นเอง

ท่านเหล่านั้นยอมทนทุกข์ทรมาน เดินทางไกลนับพันลี้เพื่อให้ได้มาซึ่งรหัสคาถาผ่านทางสู่อนุตตรภูมิ

พระอริยเจ้าแต่ครั้งอดีตกาลมา ทุกท่านล้วนแสวงหาหนทางนี้เพื่อความหลุดพ้นจากวัฏฏสงสารเวียนว่ายตายเกิด

ดังคำที่ว่า **"จากพิภพจบเบื้องบน ธรรมประเสริฐสุด"**

เหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงคุณประเสริฐแห่งอนุตตรธรรม

เหตุที่วิถีธรรมลงโปรดในกาลนี้

天道降世原因

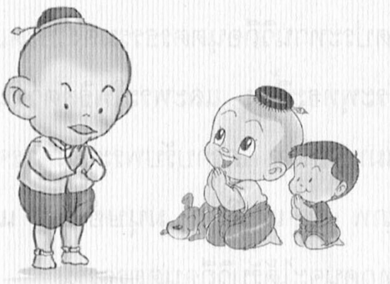

อดีต

จิตใจดีงาม มีคุณธรรม

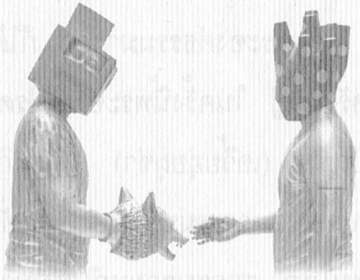

ปัจจุบัน

จิตใจเสื่อมทราม ไร้คุณธรรม

คนในยุคหลังนี้ ล้วนลืมต้นกำเนิดความเป็นมาของตน ไขว่หาแต่สิ่งเฉพาะหน้า ลืมคุณธรรมความดีงามดั้งเดิมเสียสิ้น สนองตนด้วยตัณหาราคะ ฉ้อฉล ปล้นฆ่าอนาจาร ทำลายตนและคนอื่นโดยเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ผิดลูกผิดเมียโดยไม่รู้สึกละอายใจ ไม่มีความซื่อสัตย์ภักดี ไม่มีความกตัญญู ไม่รู้คุณคน ฯลฯ

มนุษยธรรมเสื่อมทรามลงทุกวัน โลกมนุษย์เต็มไปด้วยความชั่วร้าย ภัยพิบัติจึงเกิดขึ้นมากมายอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน

ในระยะหลังนี้ เราจะเห็นได้ว่า ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ทั้งน้ำ ทั้งไฟ ทั้งภัยสงคราม โรคระบาดต่างๆ ความอดอยาก ยากแค้นเกิดขึ้นมากมาย

ทั้งหมดล้วนเกิดจากคน ผิดหลักฟ้า ไร้ซึ่งคุณธรรม บรรยากาศที่เป็นภัยพิบัติครอบคลุมลงสู่โลกนี้ แท้ที่จริงคือเกิดแต่เบื้องล่างแล้วพลุ่งพล่านสู่เบื้องบน แต่ทว่าคนในโลกนี้มิใช่ชั่วร้ายไปเสียหมด คนจำนวนไม่น้อยที่มีภูมิธรรมเดิม มิได้มัวเมาดังชาวโลกีย์ชน จึงมิควรปะปนกัน ดั่งหยกและหินที่จะต้องถูกทำลายไปพร้อมกัน

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั่วทั้งสากลโลก จึงทรงโปรดเมตตากราบขอประทานพระมหากรุณาธิคุณจาก **พระองค์ธรรมมารดา** ได้โปรดประทานวิถีอนุตตรธรรม โปรดช่วยสาธุชนชายหญิง

พระองค์ธรรมมารดา ก็ได้ทรงโปรดประทานวิถีอนุตตรธรรมลงโปรดเป็นครั้งใหญ่ ในครั้งนี้พระองค์โปรดบัญชาพระพุทธะจี้กง และพระโพธิสัตว์จันทรปัญญา (เอวี้ยฮุ่ยผู่ซ่า) จุติลงเกิดกายในมนุษย์โลก กราบรับพระโองการจากพระอนุตตรธรรมมารดา โปรดทั่วทั้งสามภพ คือ **เทวโลก มนุษย์โลก และยมโลก** สาธุชนชายหญิงที่มีบารมีธรรมทุกคนจะได้รับวิถีอนุตตรธรรม

หากแม้นได้รับแล้ว เร่งกลับตัวกลับใจจากอบายมุขคืนสู่มโนธรรมจิตแท้ ก็จะสามารถช่วยคลี่คลายกำหนดกาลมหันตภัยที่อยู่ใกล้เพียงเหนือคิ้วให้มลายไป เปลี่ยนโลกีย์ภูมิให้เป็นแดนสุขาวดีได้

นี่คือพระเมตตาธรรมที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทรงพยายามจะโปรดโลกเรา และก็คือเหตุที่วิถีอนุตตรธรรมได้โปรดทั่วไปในครั้งนี้ ดังที่ท่านปราชญ์เมิ่งจื่อ ได้กล่าวว่า **"เมื่อโลกจมลงสู่ความหายนะ จะกู้ได้ด้วยธรรม"**

ในตัวอักษรจีนนั้นมีปริศนาธรรมแฝงอยู่อย่างเช่น คำว่า

命 (มิ่ง) แปลว่า ชะตาชีวิต ซึ่งประกอบด้วยขีดที่มีความดังนี้

命

人 (เหยิน) แปลว่า คน
(ประกอบด้วย 2 ขีด
คือประกอบด้วยร่างกายและจิตญาณ)

一 (อี) แปลว่า หนึ่ง

叩 (โค่ว) แปลว่า กราบ
คนเราถ้ารู้จักกราบไหว้พระ รู้จักแสวงหาสัจธรรม ย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตได้

ได้รับอะไรจากการแสวงธรรม

求天道所得授什麼

ขอแสดงความยินดีกับทุกท่าน ที่ในวันนี้ทุกท่านได้มีโอกาสแสวงธรรม มีคำกล่าวว่า **“หากมีบุญวาสนาผูกพันกัน แม้อยู่ไกลกันนับพันลี้ย่อมได้พบพาน แต่หากไร้บุญวาสนาแล้วไซร้ แม้อยู่ใกล้กันก็พลันแหนงหน่าย”** เป็นเพราะว่าทุกท่านล้วนมีรากบุญหยั่งลึก อดีตชาติสร้างสมบำเพ็ญมา อีกทั้งคุณธรรมบารมีของบรรพชนปกแผ่ถึงลูกหลาน และมีบุญสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ในชาตินี้จึงได้พบกับผู้นำพาชักชวนมากราบขอแสวงธรรม

สิ่งที่ท่านได้กราบขอรับไปนั้น คือ ไตรรัตน์

ไตร หมายถึง สาม

รัตน์ เปรียบดั่งสิ่งที่ล้ำค่า มิอาจประมาณค่าได้ ใช้เงินทองหาซื้อไม่ได้

ได้รับไตรรัตน์ คือ ได้รับสิ่งอันวิเศษล้ำค่าสามประการ

ไตรรัตน์นั้นดำรงอยู่ในธรรมชาติ

บนท้องฟ้ามีไตรรัตน์คือ ตะวัน ดวงเดือน และดวงดาว หากท้องฟ้าขาดไตรรัตน์ การโคจรก็ไม่เป็นระบบ ฟ้าก็ไม่เป็นฟ้าอีกต่อไป ท้องฟ้าจะสับสนวุ่นวาย มืดมิดอับเฉา

บนผืนดินมีไตรรัตน์คือ น้ำ ไฟ และลม หากแผ่นดินขาดไตรรัตน์ สรรพสิ่งก็จะไม่เจริญงอกงาม

มนุษย์ประกอบด้วยกายสังขาร (มีรูปลักษณ์มองเห็นได้) และจิตญาณ (ไร้รูปลักษณ์มองไม่เห็น) แต่ทุกๆ การเคลื่อนไหวของคนล้วนมาจากจิตเป็นผู้ควบคุมทั้งสิ้น

คนมีถนนหนทางเป็นทางเดิน จิตญาณก็มีหนทางของจิตญาณ มนุษย์จึงต้องรู้ถึงวิถีแห่งจิต นั่นคือวิถีแห่งสัจธรรมของชีวิตอันเป็นหนทางจริงของจิตเดิมแท้ของเรา ฉะนั้นคนจึงต้องรับรู้วิถีธรรมด้วย วิถีธรรมคือเส้นทาง หรือหนทางอันเป็นวิถีการเกิดและดับของชีวิต เมื่อชีวิตของกายดับ สังขารสลายลงสู่ต้นกำเนิดคือดิน หลังกายดับแล้ว จิตญาณจะไปไหน ? ในเมื่อไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน ? ก็ต้องกราบพระวิสุทธิอาจารย์เพื่อขอรับรู้วิถีธรรม

วิถีธรรมก็มีไตรรัตน์เช่นกัน เมื่อขอแสวงธรรมจึงได้รับการถ่ายทอดถึงไตรรัตน์ ซึ่งประกอบด้วย **จุดญาณทวาร สัจคาถา** และ **พระลัญจกร**

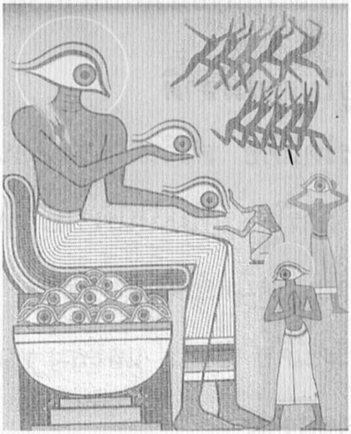

ภาพ "แจกดวงตาธรรม"

รัตนะดวงที่ 1

จุดญาณทวาร

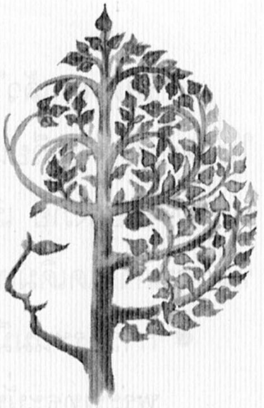

จุดญาณทวาร คือทางผ่านทางสัมพันธ์ระหว่างคนกับเบื้องบน เป็นที่สถิตย์ของจิตญาณ เป็นประตูที่จิตญาณผ่านเข้าเมื่อเกิดและผ่านออกเมื่อตาย เป็นจุดศูนย์กลางที่ไม่เอนเอียง เป็นหนทางที่ธรรมญาณเดิมจะเดินทางผ่านออกไปเพื่อกลับคืนสู่อนุตตรภูมิ

- ในจุดนี้เป็นจุดศูนย์รวมควบคุมความรู้สึกของจิตญาณ เรียกได้ว่าเป็นทวารเดียวเท่านั้นที่ธรรมญาณเข้าออก สามารถบำเพ็ญสำเร็จเป็นอริยะพุทธะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้ เราสามารถเรียกอีกอย่างว่า จุดสถิตย์แห่งพุทธจิตธรรมญาณ
- ทวารทั้งหมดในร่างกายมนุษย์นั้นเป็นทวารมืด (อิน) มีเพียงจุดญาณทวารเท่านั้นที่เป็นทวารสว่าง (หยาง)
- ประเพณีของคนไทยก่อนจะตักบาตร ก็จะอธิษฐานว่า :

"ข้าวของข้าพเจ้าขาวดั่งดอกบัว ทูนขึ้นเหนือหัว ถวายแด่พระสงฆ์ ด้วยเจตจำนงค์ มุ่งตรงสู่พระนิพพาน ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอาริย์ในกาลนานนั้นเทอญ"

"ทำบุญทำทาน ขอให้พบพระศรีอาริย์ ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้ได้ไปกราบกรานพระจุฬามณี"

ที่ได้พบแล้วในวันนี้ คือองค์ดวงแก้วในกายตน จะส่องสว่างในจิตตน ไม่เวียนวนไปเกิดตาย เจิดจรัสตัดตัณหา ตัดอวิชชา ปราศจากปวงภัย เมื่อทิ้งสังขารไป ได้คืนสู่พระจุฬามณี (นั่นหมายถึงที่มาต้นกำเนิดเดิมตน)

- การประนมมือไหว้ของคนไทย : เวลาเราประนมมือจรดไหว้พระพุทธะนั่นก็บอกเป็นนัยถึงพระพุทธจิตในกายตน (พุทธญาณ)
- องค์พระพุทธะอริยเจ้า จะมีแสงพุทธรังสีเปล่งรัศมีออกมาจากบริเวณพระเศียร นั่นก็คือออกมาจากจุดญาณทวาร เป็นเพราะพระองค์บำเพ็ญจนธรรมญาณสมบูรณ์ใสสว่างบริสุทธิ์แล้วนั่นเอง
- อริยศาสดาทั้ง 5 ศาสนา ต่างกล่าวถึงประตูญาณทวารดังนี้

ศาสนาปราชญ์ เรียกจุดนี้ว่า **"วิสุทธิภูมิแห่งกัลยาณจิต"**

至善寶地率性之所。

จื้อ ซั่น เป่า ตี้ ไซว่ ซิ่ง จือ สั่ว

ศาสนาพุทธ เรียกจุดนี้ว่า **"ธรรมจักษุครรภนิพพาน"**

正法眼藏　，涅槃妙心。

เจิ้ง ฝ่า เอี่ยน ฉัง เนี่ย ผัน เมี่ยว ซิน

ศาสนาเต๋า เรียกจุดนี้ว่า **"ทวารวิเศษรากฐานแห่งฟ้าดิน"**

玄牝之門　，天地之根。

เสวียน พิ่น จือ เหมิน เทียน ตี้ จือ เกิน

✡ ในพุทธธรรมบทหนึ่งกล่าวว่า :

พุทธะสถิตย์ ณ เขาคิชกูฏ	**เขาคิชกูฏพบได้ในใจตน**
佛在靈山莫遠求	靈山只在自心頭
ฝอ ไจ้ หลิง ซัน ม่อ เอวี่ยน ฉิว	หลิง ซัน จื่อ ไจ้ จื้อ ซิน โถว
คนทุกคนล้วนมีเจดีย์แห่งเขาคิชกูฏ	**ต่างกำหนดมรรคผลได้ใต้เจดีย์นี้เอง**
人人有個靈山塔	成仙作佛塔下修。
เหยิน เหยินโหย่ว เก้อ หลิง ซัน ถ่า	เฉิง เซียน จั้ว ฝอ ถ่า เซี่ย ซิว

✡ อีกบทหนึ่งกล่าวว่า :

" พุทธภูมิที่ว่าไกลถึงสิบหมื่นแปดพันลี้	**เพียงจุดเปิดชี้ใกล้แค่นัยน์ตา"**
西方雖遠十萬八千里	指破西方在眼前。
ซี ฟัง ซุย เอวี่ยน สือ ว่าน ปา เชียน หลี่	จื่อ พั่ว ซี ฟัง ไจ้ เอี่ยน เฉียน

✡ คัมภีร์ไบเบิ้ล มัทธิว บทที่ 16:24 กล่าวไว้ว่า :

" ผู้ใดใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง
และรับกางเขนของตนแบกตามเรามา "

若有人要跟從我就當捨己，ยว่อโหย่วเหรินเย้าเกินฉงหว่อจิ้วตังเส่อจี่
背起他的十字架來跟從我。เป้ยฉี่ทาเตอสือจื้อเจี้ยไหลเกินฉงหว่อ
If any man will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me.

✡ พระโพธิสัตว์กวนอิมก็ตรัสไว้เช่นเดียวกันว่า :

" ท่ามกลางดงไผ่ให้มองรู้เห็นตน	**แยบยลคือคนโฑน้ำใสใส่กิ่งหยาง**
紫竹林中觀自在	淨瓶柳枝悟玄機
จื่อ จู๋ หลิน จง กวน จื้อ ไจ้	จิ้ง ผิง หลิ่ว จือ อู้ เสวียน จี
พระโพธิสัตว์ประทับอยู่ในท่ามกลาง	**ไม่เคยห่างแน่ชัดสัจธรรม "**
菩薩常住谷林中	須臾不離為真宗。
ผู ซ่า ฉัง จู้ กู่ หลิน จง	ซวี อวี๋ ปู้ หลี เหวย เจิน จง

✡ ศาสดาขงจื่อกล่าวไว้ว่า :

“ เช้าได้รับวิถีธรรม เย็นตายไปไม่ห่วงเลย ”

朝聞道 夕死可矣。

เจา เหวิน เต้า ซี่ สื่อ เขอ อี่

ทั้งหมดที่นำมาอ้างอิงนี้ ล้วนแสดงให้เห็นว่า ปราชญ์อริยะแต่ครั้งโบราณมา ต่างได้ทิ้งปริศนาความเป็นสัจธรรมของจุดญาณทวารไว้ให้ จากนี้เราได้ทราบว่า พระอริยะทั้งหลายล้วนบำเพ็ญแล้วบรรลุได้ด้วยจุดนี้

พระอริยะทุกพระองค์แม้จะบรรลุได้ด้วยจุดนี้ แต่ก็มิอาจเปิดเผยจุดอันเป็นความลับแห่งเบื้องบนได้ เพียงแต่แฝงไว้ในพระคัมภีร์ เพื่อผู้ใฝ่ในธรรมจะได้สำนึกและประจักษ์ในความเป็นจริงหลังจากได้รับวิถีธรรมแล้ว

บัดนี้ เราทั้งหลายได้รับการเบิกจุดจากพระวิสุทธิอาจารย์แล้ว จุดนี้เป็นวิถีธรรมเดียวกับที่พระอริยะทั้งหลายแต่ครั้งอดีตกาลได้รับ

การได้รับวิถีธรรม คือเข้าใจในความเป็นพุทธจิตธรรมญาณของตนพุทธจิตก็คือโฉมหน้าอันแท้จริงของเราเอง ทั้งยังได้รู้จุดสถิตย์แห่งพุทธจิต ซึ่งสามารถจะบำเพ็ญจนมรรคผลสมบูรณ์ และวันสุดท้าย พุทธจิตของเราจะออกจากร่างทางญาณทวารอันเป็นหนทางตรงจุดนี้ เดินทางสู่พุทธภูมิ ได้กราบเฝ้าพระอนุตตรธรรมมารดาบนแดนอนุตตรภูมิ

เมื่อรู้พุทธจิตแห่งตนแล้ว ตั้งใจบำเพ็ญฝึกฝนให้ดี ก็สามารถสำเร็จได้เช่นเดียวกับอริยะพุทธะ แต่หากไม่ได้รับรู้ในวิถีทางนี้ ชีวิตจิตญาณของเรา ก็จะต้องตกลงสู่วัฏฏะการเวียนว่ายในหกช่องทางวิญญาณออกจากร่างไปตามกรรมที่พันผูก รับสภาพแห่งทุกข์ตามชาติกำเนิดต่างๆ ดังนี้

จิตญาณออกทาง ตา :

ตอนมีชีวิตชอบดูแต่สิ่งที่ผิดศีลธรรม ชอบดูแต่สิ่งที่ผิดครรลองคลองธรรม เมื่อสิ้นบุญจิตญาณจะถูกกระแสของแรงกรรมนำพาให้จิตญาณออกทางนัยน์ตา ทำให้ต้องไปเกิดเป็นสัตว์ปีก เช่น เหยี่ยว นกอีแร้ง อีกา เป็ด ไก่ ฯลฯ

จิตญาณออกทาง หู :

ตอนมีชีวิตชอบฟังแต่เรื่องที่ผิดศีลธรรม ชอบฟังแต่เสียงที่ผิดครรลองคลองธรรม เช่น ชอบฟังคนอื่นยกยอปอปั้น ชอบฟังคำหยาบคำลามก คำสกปรก เมื่อจะสิ้นบุญ จิตญาณจะถูกกระแสแรงกรรมนำพาให้ออกทางหู ทำให้ต้องไปเกิดเป็นสัตว์ในครรภ์ เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย หมู สุนัข แมว ฯลฯ

จิตญาณออกทาง จมูก :

ตอนมีชีวิตชอบดมในสิ่งที่มิควร เช่น ดมกาว ดมทินเนอร์ ยึดติดกับกลิ่นหอมต่างๆ มากเกินไป ก่อบาปสร้างกรรมมากมายเพื่อสนองตัณหาปาก สนองกิเลสของกลิ่นหอมทางจมูก เมื่อใดที่สิ้นบุญไป จิตญาณจะถูกกระแสของแรงกรรมชักนำให้ออกทางจมูก ทำให้ต้องไปเกิดเป็นแมลงต่างๆ เช่น ยุง แมลงวัน มด แมลงสาบ ฯลฯ

ชีววิถีหก

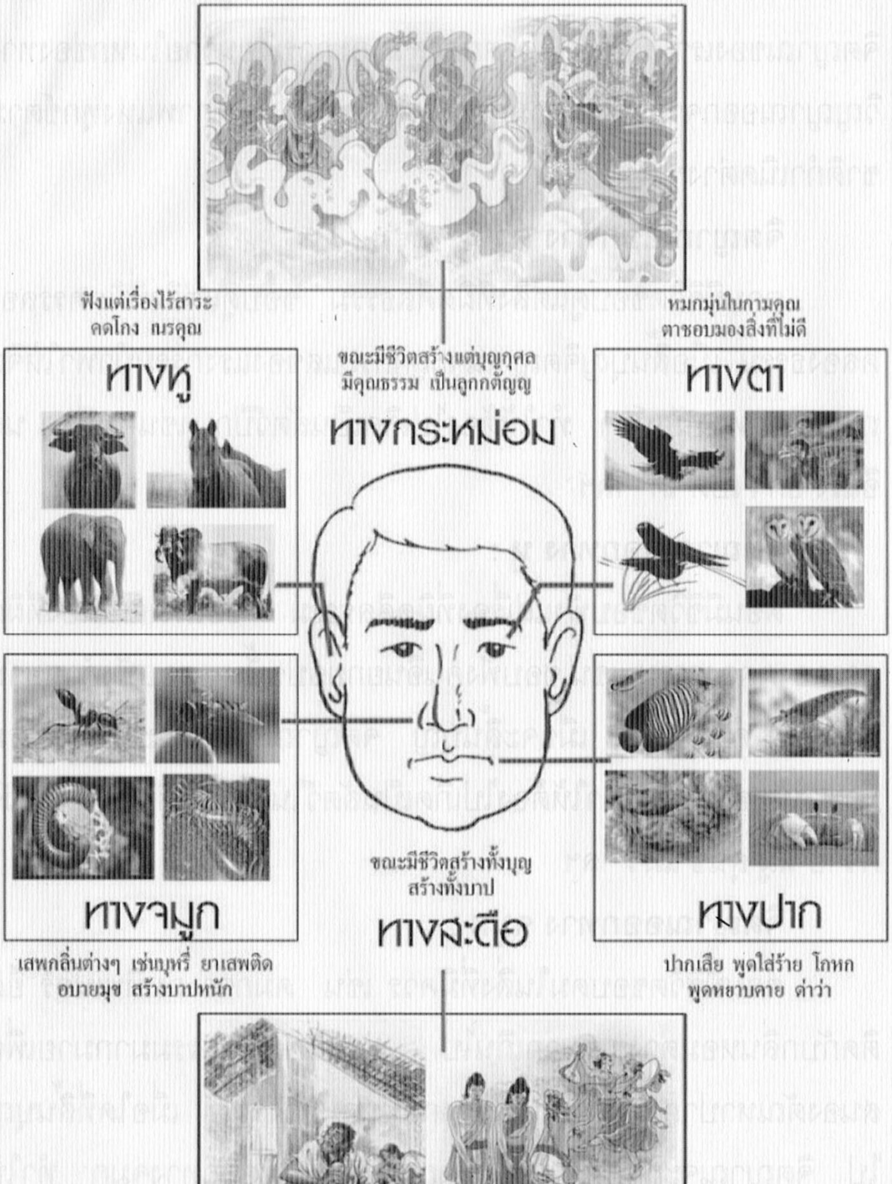
ฟังแต่เรื่องไร้สาระ
คดโกง เนรคุณ
หมกมุ่นในกามคุณ
ตาชอบมองสิ่งที่ไม่ดี
ขณะมีชีวิตสร้างแต่บุญกุศล
มีคุณธรรม เป็นลูกกตัญญู
ทางหู
ทางกระหม่อม
ทางตา
ขณะมีชีวิตสร้างทั้งบุญ
สร้างทั้งบาป
ทางจมูก
ทางสะดือ
ทางปาก
เสพกลิ่นต่างๆ เช่นบุหรี่ ยาเสพติด
อบายมุข สร้างบาปหนัก
ปากเสีย พูดใส่ร้าย โกหก
พูดหยาบคาย ด่าว่า

จิตญาณออกทาง ปาก :

ตอนมีชีวิตชอบพูดแต่สิ่งที่ผิดศีลธรรม ชอบพูดแต่เรื่องที่ผิดครรลองคลองธรรม เช่น ชอบพูดเสแสร้ง ยกยอปอปั้น พูดจาใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่น พูดลามก พูดคำหยาบ พูดส่อเสียด พูดเพ้อเจ้อ กล่าวดูถูกดูแคลนลบหลู่ผู้อื่น ฯลฯ เมื่อใดที่จะสิ้นบุญ จิตญาณจะถูกกระแสของแรงกรรมชักนำให้ออกทางปาก ทำให้ต้องไปเกิดเป็นสัตว์น้ำ เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ฯลฯ

จิตญาณออกทาง สะดือ :

ตอนมีชีวิต บุญใหญ่ไม่ค่อยสร้าง กรรมหนักไม่ค่อยก่อ เมื่อใดที่ละกายสังขารไป จิตญาณจะถูกแรงกรรมพาให้ออกทางสะดือ ไปเกิดเป็นคนยากจน ตกทุกข์ได้ยาก ไร้ญาติขาดมิตร หรือคนพิกลพิการ ฯลฯ

หากตอนมีชีวิต สร้างบุญกับบาปพอๆ กัน เมื่อสิ้นบุญละสังขารไป แรงกรรมจะพาให้จิตญาณออกทางสะดือ ไปเกิดเป็นคนธรรมดาทั่วไป

จิตญาณออกทาง กระหม่อม :

สำหรับคนที่มีภูมิปัญญา เข้าใจดีว่าโลกโลกีย์นี้คือทะเลทุกข์ จึงตั้งใจมั่นในการบำเพ็ญ เสียสละตนเพื่อผู้อื่น สร้างคุณประโยชน์แก่มวลชน แรงบุญหนุนนำให้จิตญาณออกทางกระหม่อม ขึ้นสู่สวรรค์ชั้นเทวภูมิ รับมรรคผลเป็นเทพเทวา เสวยบุญตามบุญกรรมที่สร้างมา ถึงกระนั้นก็ดี ผลบุญที่เหล่าเทพเทวาได้รับในชั้นเทวภูมิก็ยังมีวาระกำหนด เมื่อถึงกำหนดก็ยังต้องตกลงสู่การเวียนว่ายในภูมิวิถีหกเช่นกัน ยังไม่สามารถหลุดพ้นได้อย่างแท้จริง

แต่ในวันนี้ญาติธรรมทุกท่านต่างโชคดียิ่งนัก มีบุญวาสนาได้กราบขอรับวิถีธรรม ซึ่งได้รับการเบิกญาณทวารอันเป็นสัมมาทวารเป็นหนทางสว่าง ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอเพียงตั้งใจบำเพ็ญธรรมอย่างแท้จริง เมื่อละกายสังขาร จิตญาณก็จะไม่ออกทางทวารทั้งหกดังที่กล่าวมา แต่จะออกทางสัมมาทวารทางตรง กลับคืนสู่อนุตตรภูมิโดยตรง ได้รับวิมุติสุขอันเป็นความสุขนิจนิรันดร์ที่ไร้พันธนาการ ไร้การเกิดดับ ไร้การเวียนว่าย ไม่ต้องเกิดในชาติกำเนิดสี่และภูมิวิถีหกอีกต่อไป เรียกได้ว่าหลุดพ้นเวียนว่ายตายเกิดอย่างแท้จริง

จากประจักษ์หลักฐาน และคำกล่าวขานความสำคัญอันแยบยลของจุดญาณทวาร จะเห็นได้ว่าพระอริยเจ้าปราชญ์เมธีทั้งหลายล้วนบำเพ็ญธรรมด้วยการบำเพ็ญ รับรู้จุดญาณทวารทั้งสิ้น

แต่เนื่องด้วยกาลเวลาในอดีตนั้น ยังมิได้มีการโปรดถ่ายทอดความลับอันแยบยลนี้โดยง่าย จึงไม่มีพระพุทธอริยะพระองค์ใดกล้าเปิดเผย แต่ทิ้งปริศนาธรรมแฝงไว้อยู่ในคำสอนคัมภีร์และวจนะโอวาทต่างๆ เมื่อเรารับธรรมะแล้วหมั่นมาศึกษาปฏิบัติ จึงค่อยๆ ประจักษ์ถึงความแจ่มชัดของปริศนาธรรมนั้น ดังนั้นผู้รับธรรมะ คือผู้ที่มารับรู้และเข้าใจในพุทธจิตตนเอง รับรู้โฉมหน้าเดิมแท้ของตน จึงรู้ว่าจะแสวงหามรรคผลได้จากจิตนี้นั่นเอง

เราจึงต้องบำเพ็ญปฏิบัติ คิดดี ทำดี พูดดี ฉุดช่วยคนดี นำพาส่งเสริมผู้อื่นให้จิตญาณสว่างสดใส สร้างมรรคผลกลับคืนเบื้องบนกราบพระบาทพระอนุตตรธรรมมารดาเสวยวิมุติสุข

รัตนะดวงที่ 2

รหัสคาถา

รหัสคาถา คือสัจคาถาที่ถ่ายทอดจากปากสู่จิต มิได้จารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งครั้งโบราณจะต้องเดินทางไกลนับพันลี้ เพื่อค้นหาพระวิสุทธิอาจารย์ กราบขอสัจคาถา (สัจคาถาแท้ที่ไม่ใช่มีอยู่บนแผ่นกระดาษ บนแผ่นกระดาษไม่มีสัจคาถา)

สัจคาถาถ่ายทอดกันได้เฉพาะเบื้องพระบาทพระพุทธะโดยถ่ายทอดจากปากสู่จิตเท่านั้น

✡ ในครั้งธรรมกาลยุคเขียว (ประมาณห้าพันกว่าปีก่อน)

สัจคาถามีสี่คำคือ ***“อู๋เลี่ยงโซ่วฝอ”*** 「無量壽佛」

✡ ในครั้งธรรมกาลยุคแดง (ประมาณสามพันปีก่อน)

สัจคาถามีหกคำคือ ***“หนันอู๋อาหมีถัวฝอ”***「南無阿彌陀佛」

บัดนี้กำหนดเกณฑ์ของโลก ได้เข้าสู่ธรรมกาลยุคขาวแล้ว สัจคาถาที่เราท่านได้รับมาจะต้องจดจำไว้ในใจ เมื่อประสบเหตุเภทภัยต่างๆ ที่เหนือความสามารถของคนจะช่วยได้ เพียงแต่ตั้งจิตศรัทธาระลึกถึงเบื้องบน พร้อมกับนึกสัจคาถาอยู่เงียบๆ ในใจ เบื้องบนจะ

บัญชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ลงคุ้มครองรักษาผู้บำเพ็ญธรรมทั้งหญิงชาย ให้พ้นจากเหตุร้าย และกลับกลายเป็นดี

พระพุทธะ พระอรหันต์ ตรัสไว้ว่า :

"เมื่อนึกสัจคาถา เทวาภูติผีต่างกลัวเกรง
พุทธประกาศิตสามโลกเร่ง พระโพธิสัตว์เองโปรดลง"

ฉะนั้น เราจึงควรตั้งจิตให้มั่นคงในศรัทธา สำนึกด้วยใจจริงและบำเพ็ญด้วยใจจริง เพื่อสนองตอบต่อพระมหากรุณาธิคุณที่เบื้องบนโปรดประทาน

เมื่อบำเพ็ญจนหมดอายุขัย ธรรมญาณเดินทางกลับคืนเบื้องบน รหัสคาถานี้ยังจะต้องใช้เป็นรหัสผ่านทางเมื่อเข้าสู่ประตูสวรรค์ ขอจงจดจำใส่ใจไว้ อย่าได้ดูแคลน

รัตนะดวงที่ 3

ลัญจกร

ตำแหน่งขุนนางมีตราประทับที่ฮ่องเต้พระราชทานให้เป็นหลักฐานสำคัญ ผู้บำเพ็ญวิถีอนุตตรธรรม มีลัญจกรเป็นหลักฐานสำคัญ

ลัญจกร คือตราประทับของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นหลักฐานของผู้ได้รับวิถีอนุตตรธรรม คือความเป็นพุทธบุตรของพระอนุตตรธรรมมารดา เป็นเครื่องหมายที่จะพาตนให้พ้นจากเก้าเก้าแปดสิบเอ็ดมหันตภัยในวันข้างหน้า

✡ พระเยซูคริสต์ตรัสไว้ว่า : (มัทธิว 18 : 2–3)

"เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายตามจริงว่า ถ้าพวกท่านไม่กลับใจเหมือนเด็กเล็กๆ ท่านจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย"

✡ พระองค์ทรงวางพระหัตถ์และอวยพรแก่เด็กเล็กๆ ว่า : (มัทธิว 19 : 14)

"จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นคนเช่นเด็กเหล่านั้น"

(ดังนั้น มืออุ้มพระลัญจกร ความหมายก็คือการอุ้มเด็กทารกที่ไม่ร้องไห้)

ที่กล่าวมาแล้วคือรัตนะทั้งสามประการ ที่เราได้รับเมื่อขอรับวิถีธรรม ถือเป็นความลับเสมือนรัตนวิเศษ ซึ่งมิได้ถ่ายทอดโดยง่ายตั้งแต่โบราณกาลมา

ผู้รับวิถีธรรมแล้ว พึงระลึกถึงรัตนะทั้งสามประการนี้ไว้ให้จงดี หลังจากได้รับวิถีธรรมแล้วควรตั้งใจบำเพ็ญธรรม ขณะมีชีวิตอยู่ย่อมได้รับการคุ้มครองจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เมื่อตายไปสามารถพ้นการเวียนว่ายในวัฏฏสงสาร ไม่ต้องตกนรกรับความทุกข์ทรมาน

หากเราอยากให้ญาติพี่น้อง หรือเพื่อนสนิทมิตรสหายได้มีโอกาสรับวิถีธรรม ให้นำพามาที่สถานธรรม ให้เขาได้รับการถ่ายทอดหน้าพระแท่นศักดิ์สิทธิ์จากอาจารย์โดยตรง หลังจากได้รับวิถีธรรมแล้ว ควรกลับมากราบคารวะและศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสัจธรรม และคุณอันประเสริฐของอนุตตรธรรมต่อไป

ในวาระแรก คือ ***ธรรมกาลยุคเขียว***
สัญลักษณ์คือ ใบบัว
(ยุคเขียวเกิด 9 มหันตภัย)

ในวาระที่สอง คือ ***ธรรมกาลยุคแดง***
สัญลักษณ์คือ ดอกบัว
(ยุคแดงเกิด 18 มหันตภัย)

บัดนี้เป็นวาระที่สาม คือ ***ธรรมกาลยุคขาว***
สัญลักษณ์คือ รากบัว
(ยุคขาวเกิด 81 มหันตภัย)

เบื้องบนโปรดประทานให้ใช้มือทั้งสองอุ้มไว้เป็นลัญจกร เพื่อการพ้นจากแปดสิบเอ็ดมหันตภัย และเป็นตราประทับศักดิ์สิทธิ์ที่พุทธบุตรจะใช้เป็นหลักฐานเมื่อคืนกลับไปกราบเฝ้าพระอนุตตรธรรมมารดา

สรุป

1. ผู้ที่มีรากบุญ อีกทั้งวาระบุญถึงพร้อมย่อมได้รับรู้วิถีอนุตตรธรรม
2. สิ่งที่ได้รับคือรัตนทั้งสาม ซึ่งเป็นความลับศักดิ์สิทธิ์ของเบื้องบน ให้ประคองรักษาไว้ให้ดี
3. ญาณทวาร คือประตูทางตรงที่ญาณผ่านเข้าออกเวลานี้ ธรรมญาณสถิตย์อยู่ ณ จุดนี้ เมื่อได้รับการจุดเปิดประตูญาณทวารจากพระวิสุทธิอาจารย์แล้ว ภายหน้า ธรรมญาณก็จะเดินทางออกจากประตูนี้กลับคืนสู่อนุตตรภูมิ
4. รหัสคาถา คือพุทธประกาศิตแห่งสามโลก เป็นสัจคาถาที่ขอประทานความช่วยเหลือจากเทพพุทธะทั้งหลายช่วยโปรดคุ้มครอง
5. ลัญจกร คือสัญลักษณ์ตราประทับของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เครื่องหมายใช้แสดงเมื่อพุทธบุตรจะกราบเฝ้าพระอนุตตรธรรมมารดา
6. ยามมีชีวิตหากอาศัยรัตนทั้งสามนี้ อีกทั้งหมั่นสร้างบุญสร้างกุศลสามารถช่วยให้พ้นจากภัยพิบัติ ยามพ้นจากกายสังขารได้กลับคืนเบื้องบน ไม่ต้องไปเวียนว่ายตายเกิด

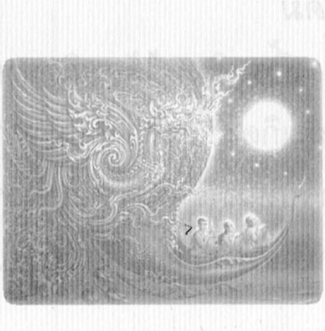

การแสวงธรรม มีข้อดีดังนี้

1. หลุดพ้นเวียนว่ายตายเกิด

โลกมนุษย์เป็นทะเลแห่งความทุกข์ โลกมนุษย์ไม่ใช่ดินแดนมีความสุขนิรันดร์ เพราะโลกมนุษย์มีทุกข์ภัยจาก เกิด แก่ เจ็บ ตาย ที่ยากหลีกเว้น ฉะนั้นมนุษย์ที่ได้เกิดกายลง มนุษย์ภูมิจึงเสมือนนรกคนเป็น เมื่อตายลงนรกคือนรกคนตาย และความเป็นจริงสองโลกสองภูมินี้ก็มิใช่ดินแดนที่เป็นอมตะ

ดังนั้น เมื่อจะแยกหรือหลุดจากทะเลทุกข์ที่เสมือนนรกจึงต้องแจ้งในการหลุดพ้นเวียนว่ายตายเกิด เพื่อจะแสวงหาการรู้แจ้งการตาย จึงจำเป็นต้องรู้แจ้งการเกิด และเมื่อจะรู้แจ้งการเกิด ก็จำเป็นอย่างยิ่งให้รู้การหลุดพ้นเกิดเป็นอันดับแรก ด้วยเหตุนี้ จำต้องขอรับการถ่ายทอดอนุตตรธรรม เพื่อขอให้รับรู้แจ้งทางกลับคืนสู่อนุตตรภูมิ จึงจะไม่ต้องตกอยู่ในวัฏฏะการเวียนว่ายตายเกิด โดยหลุดออกจากโลกภาวะสอง โดดหลุดจากพันธนาการแห่งวัฏฏะเบญจธาตุ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ ทอง

2. ฟื้นฟูธรรมญาณเดิม

ธรรมญาณ (จิตเบื้องเดิม) ได้ลงเกิดกายในโลก และเวียนว่ายเกิดและตาย ตายและเกิดเป็นเวลาผ่านมาหกหมื่นปี จึงเป็นเหตุก่อให้ฝุ่นแห่งกิเลสตัณหาจับหนา จนธรรมญาณหรือพุทธจิตที่สุกใสจรัสแจ้งต้องหมองหม่นบดบังธรรมญาณ จึงมิอาจแสดงคุณแห่งธรรม คือ

เป็นมโนธรรมสามัญ หรือความดีพื้นฐานของมนุษย์ เช่น เพียงเพื่อชื่อเสียงถึงกับกลั่นแกล้งโจมตีผู้อื่น หรือบางคนเมื่อมีครอบครัวแล้วถูกเศรษฐกิจบีบรัดไปจึงทำในสิ่งที่ขาดคุณธรรม หรือฆ่าเบียดเบียนสัตว์นับไม่ถ้วน แรงกรรมทั้งหลายก็ประดังเข้ามาทวงหา จนไร้ทางปลดเปลื้อง

เมื่อได้รับถ่ายทอดอนุตตรธรรมแล้ว ให้เริ่มต้นลด ละ เลิกสร้างบาปกรรมทั้งปวง ทั้งอกุศลภายในจิตและภายนอก แล้วหันมาตั้งใจสร้างความดี สร้างบุญกุศลทั้งปวงให้มากขึ้น เช่นนี้แล้วจึงจะมีกุศลพอที่จะไปลบล้างหนี้กรรมเก่า และต่อรองกับเจ้ากรรมนายเวรนับแต่อดีตชาติ ตรงกันข้าม หากสร้างบาปกรรมทุกๆ วันโดยไม่รู้ตัว ส่วนบุญกุศลใหญ่ก็ไม่เคยสร้าง เมื่อบุญมีน้อยกว่าบาป แรงกรรมชั่วย่อมส่งผลตอบสนองอย่างรวดเร็วโดยไม่ทันคาดคิด ดังคำที่ว่า “ทำดี แต่ไม่ละชั่ว เมื่อไหร่จะชดใช้กรรมหมด” ขอเพียงเราตั้งใจบำเพ็ญธรรมสร้างบุญกุศล เทพพุทธะย่อมปกป้องช่วยเหลือ เช่นนี้แล้วเมื่อจิตญาณใสสะอาด ไร้หนี้กรรม จึงพร้อมกลับคืนสู่แดนอนุตตรมาตุภูมิ (บ้านเดิมที่แท้จริง)

3. ลดเคราะห์ พ้นภัย

สัตว์โลกทั้งหลาย หรือมนุษย์อีกมากมาย นอกจากไม่รู้ว่าจิตของตนเป็นสภาวะพุทธะอยู่แต่เดิมแล้ว ยังหลงไขว่คว้าหาแต่พุทธะนอกกาย วุ่นอยู่กับการวิ่งวอนบนบานศาลเจ้า วอนขอให้พุทธะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายช่วยอำนวยและดลบันดาลความสุข โชคลาภ ยศฐาบรรดาศักดิ์ และความมีอายุยืนยาวเท่านั้น

หากว่าได้รับอนุตตรธรรม และรู้แจ้งถึงธรรมญาณเดิมแล้ว ดังพุทธปริศนาที่กล่าวว่า "พุทธะสถิตย์อยู่ ณ เขาคิชกูฏ เขาคิชกูฏพบได้ในใจตน" เช่นนี้ก็ไม่ต้องหาให้เสียเวลา

ผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดอนุตตรธรรม หากยังต้องลงแรงเพิ่มความอุตสาหะในการค้นคว้า วิริยะพากเพียร ฝึกฝนขัดเกลานิสัยตน หมั่นขจัดสิ่งปฏิกูลในจิตให้คืนสภาพสดใส เช่นนี้ก็จะค่อยๆ เกิดความรู้แจ้งรู้ชัด รู้และเป็นจริง หยั่งลึกสู่ความเป็นจริงที่เป็นแก่นแท้แห่งชีวิตของมนุษย์ ฟื้นฟูสู่สภาวะแห่งพุทธญาณเดิม ขจัดความยึดติดในรูปลักษณ์ กลับคืนสู่สภาพแท้ เที่ยงตรง เมตตา เสียสละ ให้อภัย จนกลายเป็นคนดีโดยสมบูรณ์อย่างแท้จริง

วันนี้ได้รับหนึ่งจุดชี้จากพระวิสุทธิอาจารย์ เพียงมีความศรัทธาเชื่อมั่นไปปฏิบัติ บารมีธรรมของพระบรรพจารย์ก็จะคอยคุ้มครอง เรียกว่า อาศัยหลักธรรมจริงมาหยั่งรู้ตนจริง หวังว่าทุกท่านได้รับธรรมะแล้วให้ความเคารพแก่ตัวเอง ต้องรู้ถนอมบุญวาระอันหาได้ยากยิ่ง พระพุทธเจ้าตรัสว่า ผ่านการเกิดตายนับพันครั้ง เผชิญเภทภัยนับหมื่นครั้งไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะได้ร่างกายนี้ ต้องรู้ว่าอดีตชาติได้ปลูกเหตุปัจจัยอันดีงามจึงได้กายนี้ หากไม่รู้จักฉุดช่วยตนเองในชาตินี้ แล้วจะรอถึงเมื่อไหร่จึงจะฉุดช่วย กาลเวลาแปรเปลี่ยนไม่เคยคอยใคร สังขารนับวันอ่อนล้าลง ไม่รู้จักรักษาบุญวาระในกาลนี้ อีกนานเท่าไหร่จะมีโอกาสเช่นนี้อีก

บรรพชนเจ็ดชั้นดั่งต้นโพธิ์ ลูกหลานเหลนได้อาศัยพึ่งร่มเย็น
อนุชนเก้าชั้นสืบทอดต่อ ควรบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์คุณธรรม
七層祖先如菩提 大樹鞏固蔭子孫
九玄子孫繼承傳 種子留下應培德。

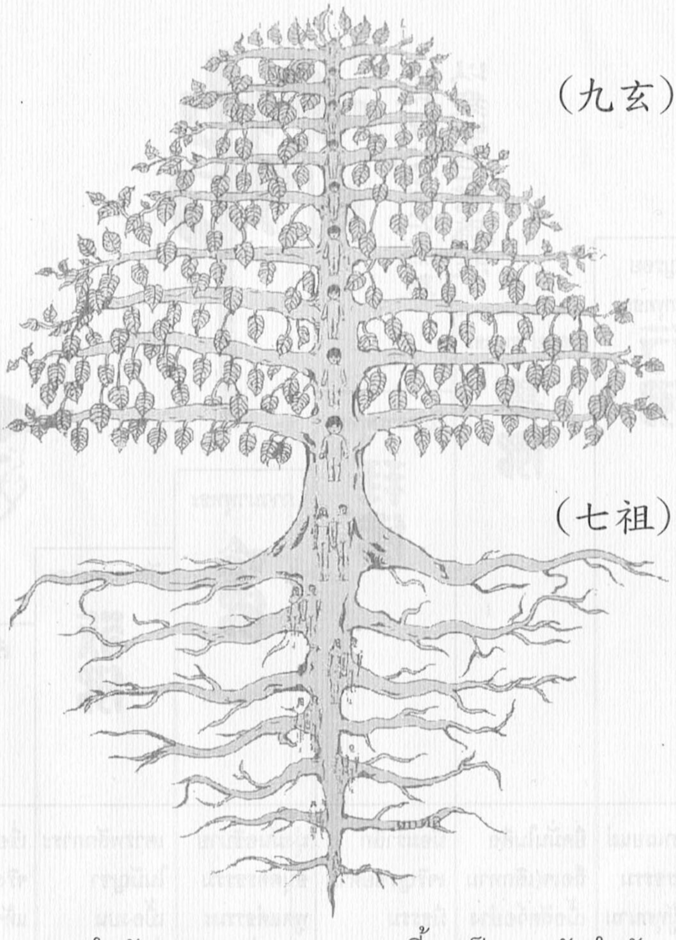

การลำดับบรรพชนและลูกหลานนี้ เป็นการนับลำดับจากตัวเราขึ้นไป 7 ชั้น ล่างลงไป 9 ชั้น เพื่อยืนยันว่าคนเรามิใช่เกิดมาและคิดแต่ตนชั้นเดียวเท่านั้น จงคิดให้ดีว่าเมื่อท่านกระทำสิ่งดีหรือชั่วนั้น ล้วนมีผลแห่งกรรมดีและชั่วตอบสนองทั้งตัวท่าน และส่งผลถึงบรรพชนและลูกหลานด้วย แล้วท่านอยากจะเป็นบรรพชนที่ดีมีคุณธรรมให้ผู้อื่นระลึกถึงและกราบไหว้ดีกว่าไหม ?

บันไดสู่การบรรลุพุทธะ

佛 (悟)

以佛心之仁爲慈
以衆生之苦爲悲

บรรลุสู่พุทธะ	เจริญรอยอย่างพุทธะ	ฝึกอย่างพุทธะ	กัมกราบพุทธะ	ภาวนาพุทธะ	สักการะพุทธะ	เชื่อพุทธะ
成佛	行佛	學佛	拜佛	唸佛	敬佛	信佛
ฝึกฝนสำเร็จ มรรคผลบรรลุ เปล่งปลั่ง กลมใส คือพุทธะ	มุ่งออกเผยแผ่ อนุตตรธรรม ให้ทุกผู้ทุกนาม เมตตากรุณา พร้อมคือพุทธะ	ยึดมั่นในศีล ถือเจ(เลิกทาน เนื้อสัตว์อย่าง จริงจัง คือพุทธะ	น้อมรำลึก เจริญรอยตาม มีธรรม มุ่งสร้างคุณ คือพุทธะ	มุ่งมั่นอธิบาย อนุตตรธรรม พูดแต่ธรรมะ จิตมุ่งมั่น เป็นหนึ่งคือพุทธะ	เคารพสักการะ ในบัญชา เบื้องบน ตื่นรู้แจ้ง คือพุทธะ	เชื่อมั่นในสัจจะ จริงที่ว่าจิตเดิม แท้จริงคือ พุทธะ
成就功果 圓融是佛	行道渡眾 慈悲是佛	持齋守戒 真誠是佛	效法聖賢 道德是佛	講道說法 一心是佛	敬畏天命 覺悟是佛	信仰真理 自性是佛

แสวงธรรมแล้ว ควรปฏิบัติอย่างไร

ธรรมะหรือวิถีอนุตตรธรรม คือหนทางที่จะนำจิตญาณกลับคืนสู่แดนนิพพาน ดังนั้นหลังจากแสวงธรรมหากตั้งใจฝึกฝนเจริญรอยตามพระพุทธะด้วยปณิธานอันแน่วแน่ จะต้องบรรลุพุทธะแน่นอน ซึ่งมีขั้นตอนที่จะแนะนำง่ายๆ คือ

1. **ศึกษาธรรมะ** เพื่อที่ท่านจะได้รู้หลักเหตุผลที่แท้จริงของธรรมชาติ และดำเนินชีวิตให้ถูกต้องกับหลักธรรมชาติ ชีวิตจึงจะดำรงอยู่ได้ด้วยความสงบสุข ธรรมะจึงไม่ห่างจากการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้ที่ศึกษาและเข้าใจธรรมะเท่านั้นจึงจะพบกับความสุขที่แท้จริงได้

2. **บำเพ็ญธรรม** การบำเพ็ญ ก็คือการชำระจิตให้ผ่องแผ้วสะอาดบริสุทธิ์ ปราศจาก โลภะ โทสะ โมหะ และแก้ไขเปลี่ยนแปลงนิสัยความเคยชินที่ไม่ดี บำเพ็ญตามคำสอนของพระพุทธองค์อย่างจริงจัง และรักษาศีลห้าอย่างครบถ้วนบริสุทธิ์ การบำเพ็ญก็เพื่อฟื้นคืนจิตเดิมที่มีเบญจธรรมครบสมบูรณ์อยู่แล้ว ดังนั้น การบำเพ็ญจึงเป็นการฉุดช่วยตนเองโดยแท้

3. **ปฏิบัติธรรม** คือการฉุดช่วยนำพาเวไนยทั้งหลายให้ได้รับวิถีธรรม รู้หนทางบำเพ็ญกลับคืนเบื้องบน และส่งเสริมให้ปฏิบัติบำเพ็ญธรรม รวมไปถึงการสร้างความดีและสร้างบุญต่างๆ ได้แก่

- ใช้ทรัพย์เป็นทาน

- ใช้วิทยาธรรมเป็นทาน
- ใช้แรงกายเป็นทาน

การปฏิบัติธรรมจึงเป็นการสร้างบุญกุศล เพื่อลบล้างหนี้เวรกรรมต่างๆ ที่เคยก่อไว้ให้หมดไป สุดท้ายญาณจึงจะเบาสบาย สามารถกลับคืนแดนเบื้องบนได้ บุตรหนึ่งคนบำเพ็ญธรรม บรรพบุรุษ 7 ชั้นและอนุชน 9 ชั้นได้พึ่งรัศมีบุญ

เพราะฉะนั้นหลังจากแสวงธรรมแล้ว เราจึงควรมาศึกษาธรรมะอย่างยิ่ง เพราะไม่ฟังไม่รู้ ไม่เรียนไม่เป็น แล้วนำหลักธรรมไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับตนเอง เพราะตนเองเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตตนเอง ดังคำกล่าวที่ว่า **“ปลูกถั่วได้ถั่ว ปลูกแตงย่อมได้แตง”**

สรุป... หกหมื่นกว่าปีแล้ว ที่พวกเราทั้งหลายต้องเวียนว่ายตายเกิดนับครั้งไม่ถ้วน ผ่านความทุกข์เวทนามากมาย มาถึงบัดนี้กาลเวลาของโลกได้ดำเนินมาถึงปลายกัปปยุคสุดท้าย มหันตภัยครั้งใหญ่กำลังจะมาเยือน **พระองค์ธรรมมารดา**ทรงมีพระมหาเมตตา ได้บัญชาให้พระพุทธจี้กง และพระโพธิสัตว์จันทรปัญญาลงมาโปรดฉุดช่วยทั้งสามโลก นำพาพุทธบุตรกลับคืนสู่แดนสวรรค์ และในวันนี้ท่านก็เป็นผู้ซึ่งโชคดีที่ได้มีโอกาสรับวิถีธรรม

หลายคนยังอาลัยอาวรณ์กับลาภยศ ชื่อเสียง ฐานะ ตำแหน่ง หรือความสุขเพียงชั่วคราวบนโลกนี้ เราเคยสักครั้งไหม ที่หลับฝันไปว่ามีเงินทองทรัพย์สมบัติมากมาย หรือมีชื่อเสียงฐานะตำแหน่งสูง แต่พอเราตื่นมาก็พบว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นเพียงแค่ฝัน แท้จริงแล้วไม่มีอะไรเป็นของเราสักอย่าง ชีวิตในโลกมนุษย์ก็เช่นกัน เรามีชีวิตอยู่บนโลกนี้ได้ก็ไม่กี่สิบปี ถึงแม้จะดิ้นรนไขว่คว้ามาได้มากมายแค่ไหน สุดท้ายเอาไปได้แค่บุญกับบาป เราเคยคิดว่าเราต้องการลาภยศ ชื่อเสียง ถ้าเราได้สิ่งเหล่านั้นมา แต่สุขภาพร่างกายเต็มไปด้วยโรคภัยไข้เจ็บ มีความทุกข์ต่างๆ นานาเราก็คงไม่เอา แท้จริงแล้วมนุษย์ล้วนต้องการความสุขในชีวิต แต่จะหาความสุขที่แท้จริงได้จากไหน มีเพียงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น ที่จะพบกับความสุขแท้จริงอันนิรันดร์

สุดท้ายขออวยพรให้ทุกท่านมีสุขภาพแข็งแรง อีกทั้งบุญกุศลก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้น.

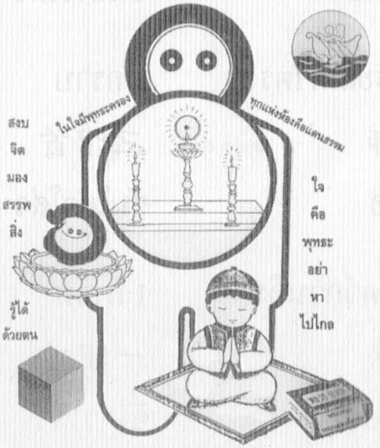

พุทธสถานธรรมสถิตในจิตตน
ทุกวันจงหมั่นปัดกวาดรักษาให้สะอาด

พิธีกราบเฝ้า–กราบลา

参辭駕禮節

ซัน-ฉือ เจี้ยหลี่เจี๋ย

พิธีกราบเฝ้า (กราบลา)	คารวะ คุกเข่า
参(辭)駕禮	作揖 跪
ซัน (ฉือ) เจี้ยหลี่	จั้วอี๋ กุ้ย
พระองค์ธรรมมารดา	5 กราบ
明明上帝	五叩首
หมิงหมิงซั่งตี้	อู่โค่วโส่ว
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วสากลโลก	3 กราบ
諸天神聖	三叩首
จูเทียนเสินเซิ่ง	ซันโค่วโส่ว
พระศรีอาริยเมตไตรย	3 กราบ
掌盤祖師	三叩首
จ่างผันจู่ซือ	ซันโค่วโส่ว
พระโพธิสัตว์กวนอิม	1 กราบ
南海古佛	一叩首
หนันไห่กู่ฝอ	อี๋โค่วโส่ว

พระพุทธะจี้กง	1 กราบ
活佛師尊	一叩
หัวฝอซือจุน	อี๋โค่ว
พระโพธิสัตว์จันทรปัญญา	1 กราบ
月慧菩薩	一叩
เอวี้ยฮุ่ยผูซ่า	อี๋โค่ว
พระธรรมจารย์	1 กราบ
師尊	一叩
ซือจุน	อี๋โค่ว
พระธรรมจาริณี	1 กราบ
師母	一叩
ซือหมู่	อี๋โค่ว
อาจารย์ถ่ายทอดธรรม	1 กราบ
點傳師	一叩
เตี่ยนฉวนซือ	อี๋โค่ว
ผู้แนะนำรับรอง	1 กราบ
引保師	一叩
อิ๋นเป่าซือ	อี๋โค่ว

นักธรรมอาวุโส	1 กราบ
前賢大衆	一叩
เฉียนเสียนต้าจ้ง	อี๋โค่ว

ลุกขึ้น	คารวะ	คุกเข่า
起	作揖	跪
ฉี	จั้วอี๋	กุ้ย

กราบเฝ้า (กราบลา) โองการสวรรค์ อ.ถ่ายทอดธรรม 1 กราบ

向......(各位) 點傳師 叅(辭)駕 一叩首

เซี่ยง.....(เก้อเว่ย) เตี่ยนฉวนซือ ชัน (ฉือ) เจี้ย อี๋โค่วโส่ว

ลุกขึ้น	คารวะ	เสร็จพิธีกราบเฝ้า (กราบลา)
起	作揖	叅(辭)駕禮畢
ฉี	จั้วอี๋	ชัน (ฉือ) เจี้ยหลี่ปี้

วางมือลง	โค้งคำนับ.
放手	舉躬
ฟั่งโส่ว	จวี๋กง.

พระโอวาทพระอนุตตรธรรมมารดา..

จะขอเตือนบุตรพุทธาตั้งหน้าฟัง
จงระวังในยุคนี้มีภัยมหันต์
ถึงคราวสิ้นแผ่นดินฟ้าชะตากาล
แม่สงสารมิให้ลูกถูกทำลาย
หย่อนสายทองเปิดจุดสว่างทางปัญญา
ทั้งดินฟ้าอนุตตรธรรมนำแพร่หลาย
ศรีอาริย์ครองธรรมกาลรวมศาสน์ไว้
"หลิงเมี่ยว" ในกายภาค "เทียนหยาน" คุมงานธรรม
มอบหมายศรีอาริย์ถือโองการเทวัญช่วย
ต่างอำนวยแสดงบุญญาฯ มาเสริมส่ง
แม่บัญชาเหล่าพุทธาไม่เหลือหลง
แบ่งภาคลงทุกโพธิสัตว์โสดามาเกิดกาย...